

[Yde.]

røn Kanal saaledes som foreslaaet i Lovforslaget. Sker dette, hvad jeg vægrer mig ved at tro, vil den mægtige Udvikling, der i de sidste 20 Aar er foregaaet i Thyborøn, med eet Slag være lagt øde. Fiskeriet vil være umuliggjort, Befolkningens Erhvervsmuligheder være ødelagt, og alle Ejendomme i Byen vil praktisk talt være værdiløse. Hertil kommer den Foringelse af Erhvervsmulighederne i Byerne i det vestlige Limfjordsomraade, som en Lukning af Kanalen vil foraarsage. Jeg tænker her paa Byer som Lemvig, Struer, Holstebro, Skive, Nykøbing og Thisted, hvor man i den sidste Snes Aar i Tillid til, at den frie Sejlads gennem Thyborøn Kanal vilde blive bevaret, har foretaget store og kostelige Havneudvidelser; ligesom der ved Havnene har fundet en stor privat Anlægsvirksomhed Sted; der er saaledes foretaget betydelige Kapitalanbringelser i Pakhuse, Krananlæg o. lign. For disse Byer og deres Opland, der tilsammen udgør et Omraade saa stort som en Femtedel af Jylland, vil en Lukning af Kanalen selvsagt foraarsage uhyre Vanskeligheder.

Jeg kan derfor ikke stemme for det foreliggende Lovforslag, for et Lovforslag, der gaar ud paa at lukke Thyborøn Kanal. Jeg vil mene, at den bedste Løsning vil være at konsolidere og bevare de nuværende Forhold og kun bygge de to store Havmoler, som eventuelt senere vil kunne indgaa som Led i et Sluseanlæg, saaledes som foreslaaet af Distriktsingeniør Bondesen. Jeg har Tillid til, at vore fremragende Ingeniører vil kunne løse denne Opgave. Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard har ganske ubetinget Ret i, at det foreliggende Lovforslag, hvis det bliver ophøjet til Lov, vil faa meget vidtrækkende økonomiske Konsekvenser.

Til Slut vil jeg gerne sige, at Sagen haster, ogsaa af den Grund, at Beboerne i Thyborøn ikke er tjent med, at Sagen yderligere træneres.

Julin: Jeg kan ikke se, at nogen med Rette vil kunne bebrejde den højtærede Minister, at han har fundet sig foranlediget til at fremsætte et Lovforslag til Løsning af Spørgsmaalet om Sikring af Thyborøntangen. Naar der ses hen til det Resultat, som saavel det tekniske Udvalg af 1936 som Kommissionen af 1937 er kommet til, maa man retfærdigvis indrømme, at den ansvarlige Minister vanskeligt vilde kunne undlade at forsøge gennem et Lovforslag at naa frem til en Løsning af det rejste

Spørgsmaal. Men naar dette er sagt, skal jeg villigt indrømme, at jeg hører til de mange, der helt og fuldt er tilfreds med, at den højtærede Minister i sin Forelæggelsestale har maattet give Udtryk for, at det Forslag, han har forelagt, inden for Regeringen har mødt visse Betænkeligheder, og at han har følt sig foranlediget til at tilføje, at den Ordlyd, Forslaget har faaet, idet det gaar ud paa fuldstændig Lukning, ikke har kunnet opnaa Tilslutning fra alle Sider i Regeringen. Dette tjener kun Regeringen til Ære. Jeg noterer ogsaa med Tilfredshed, at Ministeren i sin Forelæggelsestale betoner, at han ikke er blind for, at der ogsaa i Rigsdagen vil være forskellige Anskuelser med Hensyn til, hvordan Sagen skal løses. Dette har Ministeren sikkert allerede faaet bekræftet ved de Udtalelser, der er fremført her i Folketinget under Sagens Behandling.

Nu maa jeg være af den Opfattelse, at det billigvis maa erkendes, at Limfjordskommissionen har gjort et stort og kan godt sige et betydningsfuldt Arbejde, og det Resultat, Kommissionen er naaet frem til, kan man selvfølgelig ikke undgaa at tage op til alvorlig Overvejelse, naar man skal være med til at træffe Beslutning og altsaa være medansvarlig for Løsningen af det her behandlede Problem. Men glemmes maa det ikke, at der ikke i Kommissionsbetænkningen er fremsat et Forslag med Enstemmighed, ja end ikke et Forslag, der har et absolut Flertal bag sig, og at der er et Mindretal, der er af den Opfattelse, at det vil være forsvarligt at opretholde den nuværende Tingenes Tilstand med fri Sejlads, vel at mærke naar der foretages en yderligere Sikring af Tangerne ved Udbygning af Molerne 59 og 72.

Men er det ens Pligt at tage det Resultat, som Kommissionen er naaet frem til, op til Overvejelse, saa maa man paa den anden Side ogsaa nøje overveje de Følger, det vil faa for den nordvestjyske Befolkning, hvis et af de fremsatte Forslag gennemføres.

Hvis Lukningen af Thyborøn Kanal skulde finde Sted, vilde det for det første være en Dødsdom over Thyborøn Havn og Thyborøn By. Det vil altsaa sige, at Grunden helt og fuldt tages bort fra en opblomstrende Fiskerbys Eksistens, og store Værdier lægges øde. Ja men, siger man saa fra Lukningstilhængernes Side, man kan flytte den driftige Fiskerbefolkning til andre Fangstbaser, og man kan erstatte den det, den mister. Det er den Slags, man kan sige, men som man ikke kan gøre. Økonomiske